

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

İLE

FAS KRALLIĞI

ARASINDA

CEZAI KONULARDA ADLI YARDIMLAŞMA

VE

SUÇLULARIN GERİ VERİLMESİ SÖZLEŞMESİ

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti

ve

Fas Krallığı Hükümeti

İki Ülke arasında özellikle cezai konularda ve suçluların geri verilmesi hususunda adli yardımlaşma alanında işbirliğini güçlendirmek arzusu ile, bu Sözleşmenin akdolunmasını kararlaştırmışlar ve bu amaçla aşağıda isimleri bulunanları yetkili kılmışlardır:

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti,

Mahmut Oltan SUNGURLU

Adalet Bakanı

Fas Krallığı Hükümeti,

Moulay Mustapha BELARBI ALAOUI

Adalet Bakanı

Usulüne uygun yetki Belgelerini teati ettikten sonra aşağıdaki daki hususlarda anlaşımlardır.

KISIM I

CEZAI KONULARDA ADLI YARDIMLAŞMA

BÖLÜM I

BASLANGIÇ HÜKÜMLERİ

Madde 1

Yardımlaşma Yükümlülüğü

Akit Taraflar, bu Sözleşme'de öngörülen şartlar dahilinde, cezai konularda adli yardımlaşmada bulunmayı karşılıkla olarak taahhüt ederler.

Madde 2

Yardımlaşmanın Kapsamı

Cezai konularda adli yardımlaşma, özellikle mahkeme kararlarının ve usul işlemlerinin tebliğini, istinabelerin yerine getirilmesini, şahit ve bilirkisilerin dinlenmesini, adli sicil belgelerinin verilmesini ve kovuşturma amacıyla suç duyurusunda bulunulmasını kapsar.

Madde 3

Yardımlaşmanın Uygulanmayacağı Haller

Birinci kısım hükümleri, aşağıdaki hallerde uygulanmaz:

a) Suçun talep edilen Devlet tarafından siyasi nitelikte veya buna murtebit suç olarak kabul edilmesi,

b) Adli yardım talebinin talep edilen Devlet tarafından yerine getirilmesinin kendi egemenliğine, güvenliğine veya kamu düzene zarar verecek nitelikte telakki edilmesi.

Madde 4

Şartlı Uygulama

Harç, rüsum ve vergi, gümrük ve kambiyo konularında, adli yardımlaşma, birinci kısımda öngörülen şartlar dahilinde, ancak özellikle belirtilmiş her suç veya suç grubu için nota teatisi yoluyla bu şekilde kararlaştırılmak suretiyle yerine getirilecektir.

BÖLÜM II

ADLI YARDIM TALEPLERİNİN MURTEVASI VE GÖNDERİLMESİ

Madde 5

Talebin Muhtevası

1. Adli yardım talepleri aşağıdaki hususları belirtir:

- İşin niteliği;
- Talepte bulunan makam;
- Talep edilen makam;
- Suçun niteliği;
- Kovuşturulan veya mahkum olan şahsin belirtilmesi.

2. Ayrıca aşağıdaki bilgiler de verilir:

a) Tebligat talepleri ile ilgili olarak,

- Belgenin veya kararın niteliği;
- Muhatabın adı ve adresi;
- Muhatabın davadaki sıfatı;

b) İstinate talepleri ile ilgili olarak, davanın dayanıldığı vak'alar ve talep edilen makama verilen görevle ilgili yararlı bütün ayrıntılar, özellikle şahitlerin ad ve adresleri ve gerektiğinde, onlara sorulacak sorular.

Madde 6

İşlemler

1. Adli yardım talepleri ve ekli belgeler yetkili bir makamca imzalanmış ve mühürlenmiş veya aslina uygunluğu tasdik edilmiş olmalıdır. Bu belgeler her türlü tasdik işleminden muafdır.

2.. Adli yardım taleplerinin şeklini, talep eden Devletin mevzuatı düzenler.

Madde 7

Yazışma Dili

Adli yardım talepleri, tebliğ belgeleri ve iki Devletten birinin ülkesinde bulunan kişilere tebliğ edilecek usul işlemleri ve mahkeme kararları talep eden Devletin dilinde yazılır ve buna talep edilen Devletin dilinde de bir çevirisini eklenir. Bu çeviri bir yeminli tercüman tarafından tasdik edilmeli yahut talepte bulanan Devletin yasalarına göre onaylanmalıdır.

Madde 8

Gönderme Yolları

1. Adli yardım talepleri istinabeler de dahil olmak üzere diplomatik yoldan göhderilir.

2. Bununla beraber, acele hallerde, Adalet Bakanlığının dan Adalet Bakanlığına doğrudan gönderilebilir.

3. Tebliğ belgeleri bekletilmeksizin iki yoldan biri veya digeri ile iade edilir.

BÖLÜM III

ADLI YARDIM TALEPLERİNİN YERİNE GETİRİLMESİ

Madde 9

Yerine Getirme Şekilleri

Adli yardım talepleri talep edilen Devletin mevzuatına uygun olarak yerine getirilir.

Madde 10

Yerine Getirmeme

Talep edilen Devlet, adli yardım talebini yerine getiremi yorsa, nedenini de belirterek bundan talep eden Devleti süratle haberdar eder ve kendisine gönderilen belgeleri iade eder.

Madde 11

Masraflar

Talep edilen Devlet, biiirkisi masrafları dışında, bu Sözleşme uyarınca yapılan adli yardım talebinin yerine getirilmesi masraflarını talep edemez.

BÖLÜM IV

USUL İŞLEMLERİNİN VE MAHKEME KARARLARININ TEBLİĞİ

Madde 12

Tebliğ

1. Talep edilen Devlet, talep eden Devlet tarafından kendisine tebliğ maksadiyla gönderilen usul işlemlerini ve mahkeme kararlarını tebliğ eder.

2. Bu tebliğ, belgenin veya kararın muhataba doğrudan basit şekilde tevdiî yoluyla yerine getirilebilir.

3. Akit Taraflardan herbiri belgeleri zor kullanmaksızın kendi vatandaşlarına diplomatik veya konsolosluk memurları vasıtasyyla tebliğ etmek hakkını saklı tutar.

4. Tebliğin yapıldığı, ya muhatap tarafından tarihi atılan ve imzalanın bir alındı veya tebliğatın yapıldığını, tarihini ve yapılış şeklini belirten ve talep edilen Devletin yetkili makamınca düzenlenen bir tebliğat tutanlığı ile kanıtlanır.

Madde 13

Celppnameler

İki Devletten birinin Ülkesinde bulunan kovuşturmayı tabi olan kişilere ilişkin celppnameler, bu Devletin yetkili makamına mahkeme önüne çıkış için tesbit edilen tarihten en az iki ay önce tebliğ amacıyla, gönderilmis olmalıdır.

BÖLÜM V

ŞAHİT Veya BİLİRKİŞİLERİN MAHKEME ÖNÜNE ÇIKMALARI

Madde 14

Mahkeme Önüne Çıkma

Talep eden Devlet, cesai bir konuda, bir şahit veya bilirkişinin kendi adli makamları önüne bizzat gitmesini gereklili bulu-

yorsa, talep edilen Devlete gönderilen tebliğ isteminde bu hususu belirtir. Talep edilen Devlet şahit veya bilirkisiye bu talebi bildirir ve şahit veya bilirkisinin cevabını talep eden Devlete iletir.

Madde 15

Masraflar

1. Şahit veya bilirkisi talep eden Devlet tarafından ödenmek üzere, yol ve ikamet masrafları ile bir tazminat hakkına sahiptir. İkamet masrafları ve tazminat en azından mahkemesi önüne çıkışlığı Devlette yürürlükte bulunan tarifelerde öngörülen oranlara eşit olacaktır.

2. Şahit veya bilirkisi istekte bulunduğu takdirde, talep edilen Devlet, önceden istigarede bulunarak, talep eden Devlet hesabına, seyahat ve ikamet masraflarının tamamını veya bir kısmını avans olarak öder.

Madde 16

Bağışıklıklar

1. Bir celpnameye icabet ederek talep eden Devletin adlı makamları önüne isteyerek çıkan tanık veya bilirkisi, vatandaşlığı ne olursa olsun, talep eden Devletin Ülkesine girişinden önceki fiilleri veya mahkumiyetleri nedeniyle, bu Devlette kovutmaya, tabi tutulamaz, tutuklanamaz ve kişisel hürriyeti hiçbir şekilde kısıtlanamaz.

2. Bu bağışıklık tanık veya bilirkisi orada bulunmasına adlı makamlarca artık gerek görülmediği ve Ülkeyi terketme imkanına sahip olduğu halde kesintisiz otuz gün içinde talep eden Devlet Ülkesinden ayrılmadığı veya bu Ülkeye döndüğü takdirde son bulur.

Madde 17

Tutuklu Şahitlerin Nakli

1. Tutuklu şahitlerin mahkeme önüne çıkarılması istemi, sözkonusu şahitlerin tutukluluk hallerinin sürdürülmesi ve en kısa zamanda geri gönderilmek şartıyla yerine getirilir.

2. Bununla beraber, nakil istemi aşağıdaki hallerde reddedilebilir:

- a) Tutuklu kişi buna rıza göstermezse,
- b) Talep edilen Devletin Ülkesinde görülmekte olan bir ceza davasında hazır bulunması gerekiyorsa,
- c) Nakli tutuklanma süresini uzatabilecek nitelikte ise,
- d) Talep eden Devlet Ülkesine nakil edilmesine mani başka önemli sebepler varsa.

3. Nakil istemi ve cevabı diplomatik yoldan gönderilir.

BÖLÜM VI

ADLI SİCİL

Madde 18

1. Akit Taraflar, birinin adli makamlarınca diğerinin vatandaşları aleyhine verilmiş ve kendi Ülkesinde adli sicile işlenecek cinsten cezai mahkumiyetler hakkında birbirlerine bilgi verirler.

2. Akit Taraflar, kendi adli makamlarının talebi üzerine, talep edilen Devletin yasalarına ve yönetmeliklerine uygun olarak adli sicil örnekleri konusunda yazışırlar.

Madde 19

Adli sicil belgeleri teatısı Adalet Bakanlıkları aracılığı ile yapılır.. Acil durumlarda bu teati en seri yoldan gerçekleştirilir:

BÖLÜM VII

KOVUŞTURMA AMACIYLA İHBAR

Madde 20

İhbar

1. Akit Taraflardan her biri diğerine, kovuşturma amacıyla, Ülkesinde suç işleyip kendi Ülkesine dönen diğer Devlet vatandaşları hakkında kovuşturma yapılması için bu Devlete ihbarda bulunabilir.

2. Bu amaçla, dosyalar, bilgiler ve suçla ilgili esyalar ücrettsiz olarak gönderilir.

3. Talep edilen Devlet, talep eden Devlette talebinin sonucu hakkında bilgi verir.

BÖLÜM VIII

CEZAI KONUDA BİLGİ TEATİSİ

Madde 21

Bilgi Teatisi

Akit Taraflar karşılıklı olarak ve talep üzerine işbu Sözleşmeye ilişkin konularda Ülkelerinde yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri, mahkeme kararları ve diğer faydalı hukuki bilgileri birbirlerine verirler.

KISIM II

SUÇLULARIN GERİ VERİLMESİ

Madde 22

Suçluları Geri Verme Yükümlülüğü

Akit Taraflar, aşağıdaki maddelerde öngördülen kural ve şartlar uyarınca, her iki Devletten birinin ülkesinde bulunup, diğer Devletin adli mercileri tarafından hakkında kovusturma yapılan veya hükm giymis kişileri karşılıklı olarak iade etmeyi taahhüt ederler.

Madde 23

Vatandaşların Geri Verilmemesi

1. Akit Taraflar kendi vatandaşlarını geri vermesler. Vatandaşlık sıfatı, geri verilmenin istenildiği suçun işlendiği tarihe göre takdir edilir.

i 2. İadesi istenen kişi, talep edilen Devletin vatandaşısı ise, bu Devlet, talep eden Devletin isteği üzerine, gerekliyorsa, bu şahıs hakkında kovusturma yapılması için konuyu kendi yetkili makamlarına intikal ettirir. Bu amaçla işbu Sözleşmenin 20. maddesinin 2. ve 3. fakralarının hükümlerine göre hareket edilir.

Madde 24

Geri Verilmeyi Gerektiren Suçlar

1. İade aşağıdaki hallerde kabul olunur:

a) Her iki Akit Taraf mevzuatınca en az bir yıl hürriyeti bağlayıcı nitelikte veya daha ağır bir cezayı gerektiren suç veya suçlar için;

b) a bendinde öngörülen suçlara talep eden Devletin mahkemeleri tarafından verilmiş en az altı ay hürriyeti bağlayıcı ceza mahkumiyetleri için.

2. İade talebi, her iki Akit Tarafın kanunlarında herbiri için hürriyeti bağlayıcı ayrı ceza öngörülen birbirinden ayrı birçok fiillerle ilgili olmakla birlikte, bu fiillerden bazıları ceza süresine ilişkin şarta uymuyorsa, talep edilen Akit Taraf bu fiiller için de iade etme yetkisine sahip olacaktır.

Madde 25

Şartlı Geri Verilme

Harc, rüsum ve vergiler, gümrük ve kambiyo konularında, iade talebi, bu bölümde öngörülen şartlar dahilinde, ancak Akit Tarafların özellikle belirtilmiş her suç veya suç grubu için nota teatisi yoluyla bu şekilde kararlaştırılmak suretiyle kabul olunabilir.

Madde 26

İade Talebinin Reddi

1. İade talebi aşağıdaki hallerde kabul edilmeyecektir:

a) İade talebine neden olan suçlar talep edilen Devlet dikesinde işlenmiş ise,

b) İadesi istenen kişi hakkında talep edilen Akit Taraf adli mercilerince, aynı fiil veya fiillerden dolayı ademi takip, men'i muhakeme, mahkumiyet veya beraat kararı verilmiş ise,

c) İade talebi alındığı sırada kamu davası veya ceza, Akit Taraflardan birinin veya diğerinin mevzuatı uyarınca zaman aşımına uğramış ise,

d) Suç, talep eden Devletin Ülkesi dışında bu Devlette yabancı bir şahıs tarafından işlenmiş ve talep edilen Devletin mevzuatı, Ülkesi dışında, bir yabancı tarafından işlenen bu tür suçlar için kovusturma açılmasına müsaade etmiyor ise,

e) Talep eden veya talep edilen Devlette bir genel af ilan edilmiş ise,

Ayrıca talep edilen Devlette bir genel af ilan edilmiş olup, suçun, bir yabancı tarafından Ülke dışında işlenmesi halinde de kovusturulabilir suçlardan olması durumunda.

f) Akit Taraflardan herhangi birinin mevzuatı uyarınca iadeyi gerektiren fiil, sadece mağdurun şikayetü Üzerine kovusturulabilir nitelikte bir suç teşkil ediyor ise.

2. Suç talep edilen Devlette kovusturuluyor veya üçüncü bir Devlette karara bağlanmış ise iade talebi reddolunabilir.

Madde 27

Siyasi Suçlar

1. İade talebine konu olan fiil, talep edilen Devletçe, siyasi nitelikte veya buna murtebit bir suç sayıldığı takdirde, iade kabul edilmeyecaktır.

2. Bu kısmın uygulanması bakımından her iki Devlet Başkanından birinin veya aile fertlerinden birinin hayatına kastetme siyasi suç telakki olunmaz.

Madde 28

Askeri Yükümlülüklerin ihlali

iade talebine konu olan fiil, sadece askeri yükümlülüklerin ihlalinden ibaret ise iade talebi kabul olunmaz.

Madde 29

iade Talebinin Muhtevası Ve İletilmesi

1. İade talebi yazılı olarak ve diplomatik yoldan yapılır.

2. İade talebine aşağıdaki belgeler eklenir:

a) Bir mahkumiyet kararının asılina uygun örneği veya tevkif müzükkeresi veya talep eden Devlet mevzuatında öngörülmüş usullere uygun aynı kuvvete sahip başka herhangi bir belge,

b) İade talebine konu olan fiilleri, İslendikleri zaman ve yerî, niteliklerini ve ilgili kanun hükümlerini muhtevi bir belge,

c) İstenen kimsenin mümkün mertebe ayrıntılı eşkali, kimliğinin ve milliyetinin tesbitine yarayan bilgiler.

Madde 30

Yazışma Dili

iade talepleri ve ekli belgeler talepte bulunan Devletin dilinde düzenlenir ve talepte bulunulan Devletin dilinde de çevirisisi eklenir. Bu çeviri bir yeminli tercüman tarafından tasdik edilmeli yahut talepte bulunan Devletin yasalarına göre onaylanmalıdır.

Madde 31

Alınacak Tedbirler

Akit Taraflar, iade ile ilgili bilgi ve belgeler gönderilir gönderilmez, iade işleminin tamamlanmasına kadar, iadesi istenen kişinin aranması da dahil olmak üzere, gerekli her türlü tedbiri almayı taahhüt ederler.

Madde 32

Geçici Tutuklama

1. Acil durumlarda, talep eden Devletin adli makamları,

talep olunan şahsin, iade amacıyla, geçici olarak tutuklanmasını isteyebilirler.

2. Geçici tutuklama talebi ile birlikte 29. maddenin 2. fıkrasının (a) bendinde öngörülen belgelerden biri de düzenlenir. Talep işlenen suç, maruz kalınan veya hükmüdeilen cezasının süresi, suçun işlendiği zaman ve yer, imkan nisbetinde istenilen şahsin kimliği hakkında bilgileri ihtiva eder.

3. Talep edilen Devletin adli makamlarına posta yolu ile veya telgraf olarak veya yazılı herhangi bir yolla doğrudanilettilir.

4. Eğer talep uygun görülürse, talep edilen Devletin adli makamlarınca gereğine, kendi mevzuatına uygun olarak tevessül olunur. Keyfiyetten, talep eden makama beklenmeden bilgi verilir.

5. 29. maddenin 2. fıkrasının (a) bendinde öngörülen belgelerden hiçbir, talep edilen Devlete gönderilmemiği takdirde, tutuklamadan 30 gün sonra geçici tutuklamaya son verilebilir.

6. Geçici tutuklama, hiçbir suretle tutuklamadan itibaren 40 günü geçemez.

7. Kişi her an geçici olarak serbest bırakılabilir, ancak talep edilen Devlet talep edilen şahsin kaçmasını önlemek için gerekli göreceği her türlü tedbiri alır.

8. Geçici olarak serbest bırakma, iade talebinin bilahare ulaşması halinde tutuklamayı ve iadeyi engellemez.

MADDE 33

Tamamlayıcı Bilgiler

Bu kısımda öngörülen bütün şartların yerine getirilmesini sağlamak için eğer tamamlayıcı bilgilere ihtiyaç duyuyorsa, talep edilen Devlet, bu eksiklik giderilebilecek gibi ise, talebi reddetmeden evvel diplomatik yoldan talep eden Devleti haberdar eder. Bu bilgilerin sağlanması için talep edilen Devlet tarafından bir süre tanınabilir.

Madde 34

Taleplerin Taahhüdü

1. İade, aynı veya değişik fiillerden dolayı, birçok Devlet tarafından aynı anda istenirse, talep edilen Devlet bütün şartları ve özellikle talep eden Devletler arasında bilahare bir iade imka-

nini, iade taleplerinin tarih sıralarını, suçun ağırlığını ve işlendiği yeri gözönünde tutarak serbestçe karar verir.

2. Talep edilen Akit Taraf yukarıdaki fikrada öngörülen durumda iadeyi kabul ederken, talep eden Akit Tarafa, iade edilen kimseyi aynı anda iadeyi talep etmiş bulunan Üçüncü bir Devlete teslim etme yetkisini tanıyor.

Madde 35

Eşyaya El Konulması Ve Eşyanın Teslimi

1. Talep eden Devletin isteği Üzerine, talep edilen Devlet, mevzuatının öngördüğü şartlarla aşağıdaki eşyalara el koyar ve onları teslim eder:

a) Delil teşkil edebilecek,

b) Suç neticesinde elde edilmiş olup, istenen veya iade olunan kişinin tesliminden önce veya sonra bulunanlar.

2. İstenen sahsin kaçması veya ölümü nedeniyle iade olunamaması halinde dahi bu eşyalar teslim edilebilir.

3. Talep edilen Devlet gerekli gördüğü takdirde, yürütümekte olduğu ceza usulü işlemleri nedeniyle, eşyaları geçici olarak tutabilir veya geri verilmeleri kaydıyla teslim edebilir.

4. Ancak Devletin ve Üçüncü şahısların bu eşyalar Üzerindeki hakları saklıdır. Bu tür hakların varlığı halinde, kovusturma sona erince sözkonusu eşyalar, en kısa zamanda ve ücret istemeden talep edilen Devlete iade olunur.

Madde 36

Iadesi İstenen Kimsenin Teslimi

1. Talep edilen Devlet, iade talebi konusundaki kararını, diplomatik yoldan talep eden Devlete bildirir.

2. Talebin kısmen veya tamamen reddi halinde nedeni bildirilir.

3. Talebin kabulü halinde talep eden Devlet, iadesi istenen kimsenin teslimi için tarih ve yeri en uygun şekilde tesbit eder ve talep eden Devlete yeterince önceden haber verir.

4. Bu maddenin 5. fıkrasında öngörülen hal saklı kalmak kaydı ile, iadesi istenen kişi tesbit edilen tarihte teslim alınmadığı takdirde, bu tarihten itibaren 30 günlük bir sürenin sona ermeyden sonra serbest bırakılabilir. Bu sahîs herhalükarda 45 günlük bir sürenin sonunda serbest bırakılır. Talep edilen Devlet aynı suçtan dolayı iadeyi reddedebilir.

5. İstisnai durumların iade olunacak kişinin teslim edilmesini veya alınmasını engellemesi halinde ilgili Devlet diğerini 30 günlük sürenin bitiminden önce durumdan haberdar eder. Her iki Devlet, başka bir tarih, gerekiyorsa başka bir yer hususunda mütabik kalırlar. Bu durumda yukarıdaki fıkra hükümleri uygulanır.

Madde 37

Teslimin Ertelenmesi

1. Talep edilen Devlette iadesi istenen kişi hakkında başka bir suç sebebiyle kovuşturma yapılmakta olması veya mahkumiyet kararı verilmesi halinde, bu Devlet talep hususunda bir karar verecektir ve 36. maddenin 1. ve 2. fıkralarında öngörülen şartlarla, talep eden Devlete bildirir. Bununla beraber iade talebinin kabul edilmesi halinde, istenen kişinin teslimi talep edilen Devlet adaleti ile işi bitinceye kadar ertelenebilir. Bu takdirde, kişi 36. maddenin 3. fıkrası uyarınca saptanacak bir tarihte teslim edilir, bu durumda aynı maddenin 4. ve 5. fıkraları da uygulanabilir.

2. Bu maddenin hükümleri, istenen kişinin, talep eden Devlet adli makamlarının huzuruna çıkmak üzere, tutuklu bulundurulması ve işi biter bitmez geri gönderilmesi kesin şartı ile geçici olarak bu Devlete gönderilmesini engellemez.

Madde 38

Cezai Takibin Sınırları

Iade edilen kişi, aşağıdaki haller dışında teslim edilmeden önce işlenmiş ve iadeye konu olandan başka bir suçtan ötürü yargılanamaz, bir cezanın infazı için tutuklanamaz, kişisel hürriyeti herhangi bir şekilde kısıtlanamaz:

a) Teslim eden Devlet buna rıza göstermiş ise. Bu takdirde bir talepte bulunulur. Talepnameye, 29. maddenin 2. fıkrasının (a) bendinde öngörülen belgeler ve iadenin kapsamı hakkında iade

edilen şahsin beyanını ve talep edilen Devletin makamları huzu-
runda kendisini savunmak üzere bir muhtıra sunmak fırsatı veril-
digini belirten bir adli mazbata eklenir.

b) Eğer, iade olunduğu Devlet Ülkesini terkedileceği
halde kesin olarak serbest bırakılmasından sonra, 30 gün içinde
terketmemiş veya terkettikten sonra geri dönmüş ise.

Madde 39

Suçun Vasfinin Değişmesi

Suçun vasfi dava sırasında değişimse, iade edilen kişi hak-
kında kovusturma veya muhakeme yapılabilmesi, ancak başka şekilde
vasıflandırılan suçun temel unsurları itibariyle iadeye cevaz
vermesi halinde mümkündür.

Madde 40

Üçüncü Bir Devlete İade

38. maddenin (b) bendinde öngörülen hal dışında, talep eden
Devletin kendisine iade edilen kişiyi Üçüncü bir Devlete teslim
edebilmesi için, talep edilen Devletin rızası şarttır. Talep eden
Devlet, bu amaçla talep edilen Devlete Üçüncü Devlet tarafından
ibraz olunmuş belgeler de ekli bulunan bir talepname ile başvurur.

Madde 41

Transit

1. Akit Taraflardan birine teslim edilen bir kişinin diğe-
rinin Ülkesinden transit geçmesine diplomatik yoldan yapılan talep
Üzerine müsaade olunur. Talepnameye, suçun iadeyi gerektirecek
nitelikte olduğunu gösterir belgeler eklenir. 23. maddede öngörü-
len ve cezaların süresiyle ilgili koşullar dikkat nazara alınmaz.

2. Havayolunun kullanılması halinde aşağıdaki hükümler
uygulanır:

a) Uçağın yere inmesi öngörülmemişse, talep eden Devlet
uçağın üzerinden uçağı Ülkenin Devletine beyanda bulunur ve 29.
maddenin 2. fıkrasının (a) bendinde öngörülen belgelerin mevcudi-
yetini kanıtlar. Mecburi inis halinde bu beyan 32. maddede öngörü-
len geçici tutuklama talebi ile aynı sonuçları doğurur ve talep
eden Devlet normal bir transit isteminde bulunur.

b) Uçağın yere inmesi öngörülüyorsa, talep eden Devlet,
transit için, talepte bulunulan Devletten bu maddenin 1. fıkrası
uyarınca talepte bulunur.

3. Transit için talepte bulunulan Devlet de o kişinin iade-sini istiyorsa, bu kişinin bu Devlet adaleti ile işi bitinceye kadar transit işlemi ertelenebilir.

Madde 42

Masraflar

1. Talep edilen Devletin Ülkesinde iade işlemi nedeniyle yapılan masrafların tümü bu Devlete aittir.

2. Talep edilen Devletin Ülkesinden transit geçiş nedeniyle yapılan masrafların tümü talep eden Devlete aittir.

KISIM III

Nihai Hükümler

Madde 43

Onaylama

İşbu Sözleşme her iki Akit Devletin Anayasa hükümlerine uygun olarak onaylanacaktır.

Madde 44

Yürürlüğe Girmə

İşbu Sözleşme onay belgelerinin teatisinden altmış gün sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 45

Uyuşmazlıkların Çözümlenmesi

İki Devlet arasında, bu Sözleşmenin uygulanması veya yoru-muya ilgili çıkabilecek uyuşmazlıklar diplomatik yolla çözümlene-cektir.

Madde 46

Süre Ve Fesih

1. Bu Sözleşme süresiz olarak akdolunmuştur.

2. Akit Taraflardan herbiri Sözleşmeyi heran feshedebilecek ve bu fesih diğer devlet bildirimi aldıktan 6 ay sonra geçerli olacaktır.

Bu hükümlerin tanıtılmasının üzere iki Akit Tarafının tam yet-kili temsilcileri işbu Sözleşmeyi imzalamışlar ve altına mühr basmışlardır.

R a b a t ' d a 1 9 8 9 yılının 15 M a y i s g ü n ü Türkçe, Arapça ve Fransızca olmak üzere ikiser nüsha halinde düzenlenmiştir. Metinlerin herbiri aynı şekilde geçerli olacaktır. Türkçe ve Arapça metinler arasında ihtilaf vukuunda Fransızca metin geçerli olacaktır.

TURKIYE CUMHURİYETİ HUKUMETİ

ADINA

FAS KRALLIĞI HUKUMETİ

ADINA

الاتفاقية

بين جمهورية تركيا والملكة المغربية

بشأن التعاون القضائي في المادة الجنائية وتسليم الجرائم

ان حكومة جمهورية تركيا

وحكومة المملكة المغربية

رفقة منهما في ثورة التعاون في الميدان القضائي بين بلدانها خاصة فيما يتعلق
بالتعاون القضائي في المادة الجنائية وتسليم الجرائم ،

قررتا إبرام هذه الاتفاقية وبهذا كفوسين لهذه النهاية ،

من حكومة جمهورية تركيا

مسعود اولطان سوتثيلر وزير العدل

ومن حكومة المملكة المغربية

مولاي حطفى بلعيبي العلوى وزير العدل

الذين بعد تبادل وثائق تفصيلاً وتأكيد من صحتها وتطابقها للأصول المرعية ،

اتفقا على المقتضيات الآتية :

القسم الأول

في التعاون القضائي في المادة الجنائية

الباب الأول

مختصيات تعهد بـ

الالتزام بالـ

المادة ١

يلتزم الطرفان المتعاقدان بأن يتمادلاً التعاون القضائي في المادة الجنائية

ضمن الشروط المقررة في هذه الاتفاقية .

السادسة ٢ ، نطاق التعاون

يشمل التعاون القضائي في المدean الجنائي على الخصوص تسلم او تبليغ الاحكام القضائية والاعمال المسطرة ، وتنفيذ الانابات القضائية والاستئناف الى الشهود والى الغير ، وتبادل السجلات العدلية والابلاغ عن الجرائم يقصد المتابعة .

السادسة ٣ ، حالات عدم التطبيق

لتطبيق مقتضيات هذا القسم :

ا - على الجرائم التي تعتبرها الدولة المطلوبة جرائم سياسية او مرتبطة بها .

ب - اذا اعتبرت الدولة المطلوبة ان تنفيذ طلب التعاون القضائي سيكون من شأنه المس بسيادتها او بامانها او بنظمها العام .

السادسة ٤ ، التطبيق المشروط

لا ينبع التعاون القضائي في مادة الرسم والضرائب والجمارك والصرف ضمن الشروط المنصوص عليها في هذا القسم ، مالم يتقرر ذلك بواسطة تبادل رسائل بشأن كل جريمة او فئة معينة من الجرائم .

باب الثاني

في مضمون طلبات التعاون القضائي وفي توجيهها

السادسة ٥ ، مضمون الطلب

١ - يذكر في طلب التعاون القضائي ما يلي :

- نوع القضية ،

- السلطة المصدرة عنها الطلب ،

- السلطة المطلوبة ،

- تكييف الجريمة ،

- الشخص المتابع او المحكوم عليه ،

2 - تقدم علامة على ذلك المعلومات الآتية :

أ - فيها يتعلّق بطلبات التبليغ :

ـ نوع الوثيقة أو القرار .

ـ اسم وعنوان المرسل إليه .

ـ صفة المرسل إليه في المسطرة .

ب - إذا تعلّق الامر بالانابات القضائية في كل البيانات الفيدية عن وقائع القضية وعن المهمة المعهود بها إلى السلطة المطلوبة ، وخاصة أسماء وعناوين الشهود وعند الاقتضاء الأسئلة التي يجب أن تطرح عليهم .

المادة 6: الاجراءات الشكلية

1 - يجب أن تكون طلبات التعاون القضائي والوثائق المرفقة بها محفورة بتوقيع وطابع سلطة مختصة أو معترفاً بصحتها من طرف تلك السلطة ، وتعنى هذه الوثائق من كل شكليات التصديق .

2 - يخضع شكل طلبات التعاون القضائي لقانون الدولة الطالبة .

المادة 7: لغة الاستعمال

تحرر طلبات التعاون القضائي وأوراق التنفيذ وكذا المسطرة والاحكام القضائية المطلوب تسليمها أو تبليغها لأشخاص يوجدون فوق تراب احدى الدولتين ، في لغة الدولة الطالبة ويجب ان ترافق بترجمة في لغة الدولة المطلوبة . وبصادر على هذه الترجمة من طرف ترجمان ملحق او مرخص له طبقاً لقانون الدولة الطالبة .

المادة 8: طرق التوجيه

1 - توجه طلبات التعاون القضائي ومن بينها الانابات القضائية بالطرق الدبلوماسية .

2 - غير أنه في حالة الاستعجال يمكن ان توجه مباشرة من وزارة العدل الى وزارة العدل .

٦- ترد وثائق التنفيذ دون تأخير بأحدى الطرفيتين أو بالآخر .

السادة ٩، طرق التنفيذ

تتفق طلبات التعاون القضائي طبقاً للقانون الدولي المطلوب .

السادة ١٠، مقدم التنفيذ

إذا لم تتمكن الدولة المطلوبة من تنفيذ طلب التعاون القضائي ، فانها تخبر نوراً الدولة الطالبة بذلك مع بيان الاسباب التي حالت دون التنفيذ وامانة الوثائق التي كانت قد وجّهت اليها .

السادة ١١، الصاريف

لاتطلب الدولة المطلوبة استخلاص معايير تنفيذ طلب التعاون القضائي تطبيقاً لهذه الاتفاقية ، ماعدا انتساب الخبراء .

الباب الرابع

في تسلیم وتبليغ اوواق السيطرة والاحكام القضائية

السادة ١٢، التسلیم والتلبيغ

١- تقوم الدولة المطلوبة بتسليم اوتبليغ اوواق السيطرة والاحكام القضائية الموجعة اليها لهذه النهاية من طرف الدولة الطالبة .

٢- يمكن ان يتم هذا التسلیم بمجرد توجيه الورقة او المقرر الى المرسل اليه .

٣- يحتفظ كل طرف من الطرفين المترافقين بحق تبليغ الاوواق الى مواطنيه دون اكراه بواسطة اعوانه الدبلوماسيين او الفنصلين .

٤- تنتهي العجلة على وجوب التسلیم اما من وصل ملحوظ بوقوع المرسل اليه اولى ورقة رسمية صادرة عن السلطة المختصة في الدولة المطلوبة عذراً واتمة التسلیم وكيفيته و تاريخه .

المادة 13

الاستدعايات للحضور

يجب أن ترسل الاستدعايات للحضور الموجهة إلى أشخاص متبعين يوجدون فوق تراب أحدى الدولتين إلى سلطات هذه الدولة تصدّى تسليمها ثمينين على الأقل قبل التاريخ المحدد للحضور.

باب الخامس

في حضور الشهود أو الخبراء

الحضور

المادة 14

إذا اعتبرت الدولة الطالبة في قضية جنائية أن الحضور الشخصي للشاهد أو خبير أمام سلطاتها القضائية ضروري فإنها تشير إلى ذلك في طلب تسلّم الاستدعاية الموجه للدولة الطلبة. وتبليغ هذه الأخيرة الاستدعاية للشاهد أو الخبير وتخبر الدولة الطالبة بجواب الشاهد أو الخبير.

الصاريف

المادة 15

1- يحق للشاهد أو للخبير أن يسترد مصاريف السفر والإقامة ولهم الحق في الحصول على تعويض وتحمّل الكل الدولة الطالبة.

وتقسم مصاريف الإقامة والتعمير متساوية على الأقل بما تسرّ عليه

التعويضات والأنظمة الطبقية في الدولة التي يجب أن يتم الحضور بها.

2- يمكن للدولة الطالبة إذا طلب الشاهد أو الخبير ذلك، أن تؤدي له على حساب الدولة الطالبة بعد استئثارتها تسبقاً يشمل كل مصاريف السفر والإقامة أو جزءاً منها.

العمايلات

المادة 16

1- لا يمكن أن يتبع أي شاهد أو خبير أياً كانت جنسيته يمثل بريضاً و/or بناماً على استدعايه أمام السلطات القضائية للدولة الطالبة أو يمثل أو يخضع لأنّ نوع من أنواع العد من جرائم الشخصية في هذه الدولة من أجل افعال أو ادانته سابقة على دخوله أرض الدولة الطالبة.

2 - تتنعى هذه الحصانة اذا نفرت للشاهد او الخبر امكانية مغادرة تراب الدولة الطالبة داخل اجل متسلسل مدته ثلاثة يومنا من الوقت الذي لم يمتد فيه حضوره مطلوبا من السلطة القضائية غير انه بقي فوق تراب هذه الدولة او واديه بعد ان غادره .

السادة 17 : نقل الشهود المعتقلين

1 - يكون الرد بالقبول على طلب حضور الشهود المعتقلين شرط ابقائهم رهن الاعتقال واعادتهم في آنther أجل .

2 - غير انه يمكن رفض النقل :

أ - اذا لم يقبل الشخص المعتقل .

ب - اذا كان وجوده ضرورة بسبب اجراءات جنائية تباشر

فوق تراب الدولة الطالبة .

ج - اذا كان من شأن نقله ان يؤدي الى اطالة اعتقاله .

د - اذا حالت اعتبارات أخرى قاهرة دون نقله الى تراب

الدولة الطالبة .

3 - يوجه طلب التقل وكذا الجواب عنه بالطريق الدبلوماسي

باب السادس

في السجل العدلي

السادة 18 :

1 - يتبادل الطرفان المتعاقدان الاشعار بالادانات الجنائية المسجلة في السجل العدلي لكل منهما والصادرة عن السلطات القضائية لاحدهما ضد رعاياها الآخر .

2 - يتبادل الطرفان المتعاقدان ، بناءً على طلب سلطاتهما القضائية ، نشرات السجل العدلي وفقاً للنصوص التشريعية والتنظيمية للدولة المطلوبة .

المادة 19 :

يتم تبادل ملخصات المجل العدلية بواسطة وزارة العدل وفي حالة الاستعجال يتم التبادل بالطرق الأكثر سرعة .

باب السادس
في الإبلاغ من أجل المتابعة

المادة 20 :

- ١ - يمكن لكل طرف متعاقد ان يبلغ الطرف الآخر من اجل المتابعة ، عن الجنایات او الجنح المرتكبة على ترابه من طرف مواطني الدولة الاخرى الذين يكونون قد عادوا الى تراب هذه الدولة .
- ٢ - ولهذه الغاية ترسل الملفات والمعلومات والاشیاء المتعلقة بالجريمة مجاناً .
- ٣ - تخسر الدولة المطلوبة الدولة الطالبة عن مسائل طلبها .

في تبادل المعلومات في المادة الجنائية

المادة 21 : تبادل المعلومات

يتبادل الطرفان المتعاقدان ، بناءً على طلب ، كل المعلومات حول التشريع المطبق فوق ترابهما او حول مقررات الاجتهداد القضائي في المواد التي تشملها هذه الاتفاقية ، وكذا كل المعلومات القانونية المفيدة .

القسم الثاني

في تسليم المجرميين

السادة 22 : الالتزام بتسليم الجرميين

يلتزم الطرفان المتعاقدين بتسليم أحدهما للأخر الانخساع الموجود بين فوق تراب كل منهما والتابعين أو الحكم عليهم من طرف السلطات القضائية وذلك حسب القواعد وطبقاً للشروط المحددة في المواد الآتية

السادة 23 : عدم تسليم المواطنين

1 - لا يسلم الطرفان المتعاقدين مواطنيهما . وتقدر صفة المواطن

وقت ارتكاب الجريمة التي يطلب من أجلها التسلم .

2 - اذا كان الشخص المطلوب تسلمه مواطناً للدولة المطلوبة ،
فإن هذه الدولة تقوم بـ " على طلب من الدولة الطالبة " بعرض القضية على
سلطاتها المختصة لكي تباشر التابعات القضائية عند الاقتضاء ضد هذا الشخص ،
ولهذه النهاية ، تتبع الإجراءات المنصوص عليها في الفقرتين 2 و 3 من المادة 20 من
هذه الاتفاقية .

السادة 24 : الجرائم التي تؤدي إلى التسليم

1- يمنع التسليم :

أ- من أجل الفعل أو الأفعال التي تكون ، حسب تشريع الطرفين
المتعاقدين ، جنایات أو جنحًا يعاقب عليها هذا التشريع بعقوبة سالبة للحرية
لمدة لا تقل عن سنة أو بعقوبة أشد .

ب- من أجل الأحكام القضائية بعقوبة سالبة للحرية لمدة ستة أشهر
على الأقل ، الصادرة عن محاكم الدولة الطالبة بسبب الجرائم المنصوص عليهما
في المقطع السابق .

2- يمكن أيضًا للدولة المطلوبة أن تمنع التسليم إذا كان طلب التسليم
يتعلق بعده إعمال مثيرة يعاقب على كل منها تشريع الطرفين المتعاقدين بعقوبة
سالبة للحرية ، دون أن يتتوفر في بعضها الشرط المتعلق بهذه العقوبة .

التسليم بشرط المادة 25

في مادة الرسم والضرائب والجمارك والصرف ، يمنع التسلم طبقاً للشروط المنصوص عليها في هذا القسم ، إذا تقرر ذلك بواسطة تبادل رسائل بشأن كل جريمة أو فسخ من الجرائم تخمن بالذى ذكر .

رفض التسلم المادة 26

١- رفض التسلم :

- ١- إذا كانت الجرائم التي طلب من أجلها قد ارتكبت في الدولة المطلوبة .
- ٢- إذا صدر عن السلطات القضائية للطرف المتعاقد المطلوب مقر بالحفظ أو بعدم المتابعة أو بالادانة أو بالبراءة في حق الشخص المطلوب ، وذلك من أجل نفس الفعل أو الأفعال .
- ٣- إذا ثقامت الدعوى أو العقوبة حسب تشريع أحد الطرفين المتعاقدين عند توصل الطرف المطلوب بطلب التسلم .

- ٤- إذا كانت الجرائم قد ارتكبت خارج تراب الدولةطالبة من طرف أجنبي عنها ، وكان تشريع الدولة المطلوبة لا يسع بالمتتابعة عن مثل هذه الجرائم في حالة ارتكابها خارج ترابها من طرف أجنبي عنها .
- ٥- إذا صدر عفو شامل في الدولةطالبة أو في الدولة المطلوبة ، شرطه أن تكون الجريمة في الحالة الأخيرة من ضمن الجرائم التي يمكن المتتابعة من أجلها في هذه الدولة إذا ارتكبت خارج ترابها من طرف أجنبي عنها .
- ٦- إذا كان الفعل المطلوب من أجله التسلم يهد في تشريع أحد الطرفين المتعاقدين جريمة لمتابعتها فيها الإبد شفافية الضحية .

- ٧- يمكن رفض التسلم إذا كانت الجرائم موضوع متابعة في الدولة المطلوبة أو صدر فيها حكم في دولة ثالثة .

الجرائم السياسية

المساورة 27

١ - لا ينبع التسلم اذا كانت الجريمة التي طلب من اجلها تعتبر في الدولة المطلوبة جريمة سياسية او مرتبطة بها .

2_ لا يعتبر جريمة سياسية عند تطبيق احكام هذا القسم الاعتداء على حياة رئيس الدولة في احد البلدين او احد افراد اسرته .

خريو الالتزامات العسكرية

العدد: 28 :

لا يمنع التسليم اذا كانت الجريمة التي طلب من اجلها تتمثل فقط

في خرق التزامات عسكرية .

محتوى طلب التسلیم وطريقة ترجيعه

السارة : 29 :

١- يقدم طلب التسلیم كتابة ويوجه بالطريق الدبلوماسي

٢- يعزز الطلب بما يلي:

١- نسخة رسمية اما تقرير صادر بالادانة او لامر بالفداء القبض

أولاً ية وثيقة لها نفس القراءة مصدرت وفقاً للشكل المنصوص عليه في قانون الدولة

الطالبة ، بـ عرض للافعال المطلوب من اجلها التسلیم بم الإشارة الى

وقت ومكان ارتكابها وتكثيفها والى المتضيقات القانونية المطبقة عليها وكذا نسخة من هذه المتضيقات ،

من هذه المتضيّات،

ـ وصف دقيق بقدر الامكان للشخص المطلوب وكل المعلومات

الآخرى التي من شأنها أن تحدد هويته و الجنسية .

المادة 30 : لغة الاتصال

تحرر طلبات التسلیم وكذا الوثائق التي يقع الارلاء بها بلغة الدولة
الطالبة وترفق بترجمة لها بلغة الدولة المطلوبة ، وتكون هذه الترجمة مصادقا عليها
من طرف ترجمان محلف او مرخص له وفقا لتشريع الدولة الطالبة .

المادة 31 ،

التدابير التالية

يلتزم الطرفان المتعاقدين ، بمجرد تقديم المعلومات والوثائق المتعلقة بالتسليم ، باتخاذ كل التدابير الضرورية بما فيها البحث عن الشخص المطلوب .

المادة 32 ، اعتقال الموقت

1- في حالة الاستعجال يمكن للسلطات القضائية في الدولة الطالبة ان تطلب اعتقال الشخص المطلوب مؤقتاً ريثما يتم التسلّم .
2- يمكن طلب الاعتقال المؤقت ذكر توفر احدى الوثائق المنصوص عليها في المقطع امن الفقرة الثانية من المادة 29 / كما يشير الى الجريمة المرتكبة ونها العقوبة المقررة او الحكم بها وزيان مكان ارتكاب الجريمة وكذا وصف الشخص المطلوب بقدر الامكان .
3- يوجه الطلب للسلطات القضائية بالدولة المطلوبة اما مباشرة

بواسطة البريد او التلغراف او بآية وسيلة اخرى تترك اثراً كتابياً .
4- اذا اعتبرت السلطات القضائية للدولة المطلوبة ان الطلب

مستوف لشروط القبول ، فانها تشم بتفيذه طبقاً لتشريعها . وتحسّط الدولة الطالبة علماً بذلك دون تأخير .
5- يمكن وضع حد لل اعتقال اذا لم تتوصل الدولة المطلوبة ، داخل ثلاثة يومناً من القاء القبض ، باحدى الوثائق المذكورة في المقطع امن الفقرة 2 من المادة 29 .

6- لا يمكن بحال ان تتجاوز مدة الاعتقال المؤقت اربعين يوماً بعد القاء القبض .

7- يمكن منع الانفراج المؤقت في كل حين ، الا ان على الدولة المطلوبة ان تتخذه كل التدابير التي تراها ضرورية لتفادي هروب الشخص المطلوب .

8- لا يحول الانفراج دون القاء القبض على الشخص من جديد وتسلیمه اذا ورد طلب التسلّم فيها بعد .

السادسة 33 : المعلومات التكميلية

إذا احتاجت الدولة المطلوبة الى معلومات تكميلية لابد منها للتأكد

من ان كل الشرط المنصوص عليها في هذا القسم متوفرة ، وظاهر لها ان الاغفال يمكن اصلاحه ، فانها تشعر الدولة الطالبة بذلك بالطريق الدبلوماسي قبل رفض الطلب . وي يكن للدولة الطالبة ان تحدد اجلـا للحصول على هذه المعلومات .

تمدد الطلبات

السارة ١٣٤

٦- اذا طلب التسليم من طرف عدة دول في آن واحد سواء من أجل نفس الانعام او من أجل انعام مختلف ، كان الدولة المطلوب منه بحريه اخذة بعين الاعتبار جميع الظروف وخاصة امكانية وقوع التسليم فيها بعد بين الدول الطالبة ، وتاريخ كل طلب ، وخطورة الجرائم وبمكان ارتكابها .

2— في الحالة المنصوص عليها في الفقرة السابقة ، يمكن للطرف

المتلاقي المطلوب عند منح التسلم أن ياذن للطرف المتعاقد الطالب
بتسلمه الشخص إلى دولة أخرى كانت قد طلبه أيضاً.

جزء الانسيا وتعلمهها

السارة ١٣٥

١- تقم الدولة المطلوبة ، بطلب من الدولة الطالبة ، ضمن الشروط

المقررة في تشريعها وبحجز وتسليم

١- الاشياء التي يمكن ان تصلح كأدوات انتشار .

بـ «الأشياء المحصل عليها من الجريمة» والتي عثر عليها قبل

أو بعد تسلیم الشخص المطلوب أو الذي تم تسليمه .

22- يمكن أن تسلم هذه الاشياء ولو لم يتم تسليم الشخص المطلوب

لُغَوِيَّةُ أَوْ وَفَاتَهُ

- 3 - يمكن للدولة المطلوبة اذا اعتبرت ذلك ضرورة لاتمام اجراءات جنائية ،
الاحتفاظ مؤقتاً بهذه الاشياء او تسليمها شرط ان ترد اليها .
- 4 - تحفظ مع ذلك الحقوق التي اكتسبتها الدولة او الغير على هذه
الاشياء . فاذا وجدت مثل هذه الحقوق ، فان الاشياء ترد باسرع ما يمكن
ودون معاريف الى الدولة المطلوبة بعد نهاية المأمورية على تراب الدولة
الطالبة .

المادة ٣٦ : تسلم الشخص المطلوب

- ١ - تبلغ الدولة المطلوبة للدولة الطالبة بالطرفيين الدبلوماسي قرارهما
حول التسلیم .
- ٢ - كل رفق نام او جزئي يكون معلولاً
- ٣ - في حالة المواجهة ، تحدد الدولة المطلوبة ممکان وتاريخ تسلیم
الشخص المطلوب باكثر الطرق ملائمة ، وتخبر بذلك الدولة الطالبة بوقت كاف قبل
التاريخ المحدد .

- ٤ - مع مراعاة الحالة المنصوص عليها في الفقرة ٥ من هذه المادة ،
يمكن عند عدم تسلیم الشخص المطلوب في التاريخ المحدد ، ان يطلب سراحه
بعد انتهاء "اجل ثلاثين يوماً من هذا التاريخ" ، وفي كل الاحوال يطلق سراحه
عند انتفاضاً "اجل قدره خمسة واربعين يوماً" ، ويمكن للدولة المطلوبة ان ترفض
تسليميه من اجل نفس الفعل .

- ٥ - اذا حالت ظروف استثنائية دون تسلیم او تسلیم الشخص المطلوب ،
فان الدولة المعنية تخبر الدولة الاخرى بذلك قبل انتفاضاً "اجل قدره ثلاثون يوماً" .
ومندئذ تتفق الدولتان على تاريخ آخر ، وتمد الانتفاضاً ، على مكان آخر للتسلیم .
وفي هذه الحالة الاخيرة تطبق مقتضيات الفقرة السابقة .

المادة 37 ، التسليم المؤجل

1— اذا كان الشخص المطلوب متابعا او محكما عليه في الدولة المطلوبة من اجل جريمة غير الجريمة التي تبرر طلب التسليم ، فإنه يجب مع ذلك علمس هذه الدولة ان تبت في هذا الطلب ونطلع الدولة الطالبة على قرارها حول التسليم طبقا للشروط المنصوص عليها في الفقرتين 1 و 2 من المادة 36 .

غير انه في حالة الموافقة بوجل تسلم الشخص المطلوب الى ان تنتهي عدالة الدولة المطلوبة من البت في امره . وعندئذ يتم التسليم في تاريخ يحدد طبقا لمقتضيات الفقرة 3 من المادة 36 ، وفي هذه الحالة تطبق مقتضيات الفقرتين 4 و 5 من المادة المذكورة .

2— لا تحول مقتضيات هذه المادة دون امكانية ارسال الشخص المطلوب مؤتمرا للحضور امام السلطات القضائية للدولة الطالبة شريطة التزامها صراحة بابقاء الشخص رهن الاعتقال ورده بمجرد ان تنتهي هذه السلطات في البت في امره .

المادة 38 ، حدود المتابعة الجنائية

لا يمكن متابعة الشخص الذي تم تسليمه ولا يمكن محاكنته ولا اعتقاله من اجل تنفيذ عقوبة ولا اخضاعه لاي تقييد لحريته الشخصية من اجل جريمة سابقة لتسليمها غير الجريمة التي بروت التسليم ماعدا في الاعوال الآتية :

- 1— اذا رافقت الدولة التي سلمته على ذلك ، وفي هذه الحالة يجب ان يوجه بهذه الغاية طلب مصحوب بالوثائق المنصوص عليها في المقطع ا من الفقرة 2 من المادة 29 ، وبمحضر قاضي يتضمن تصريحات الشخص الذي تم تسليمه حول تمهيد التسليم ويشير الى الامكانية المعطاة له لتوجيهه مذكرة دفاعية الى سلطات الدولة المطلوبة .

بــ اذا لم يغادر الشخص المسلم خلال الثلاثين يوماً التي تلى الافراج النهائي عنه تراب الدولة التي سلم اليها وهو يتمتع بحرية مغادرته او عاد اليه بعد أن غادره .

تفصير التكليف

المادة 39 ،

اذا شعر اثناء المسطورة تكيف الفعل المعقاب عليه ، فانه لا يمكن متابعة الشخص الذي تم تسليمه ولا محاسنته الا اذا كانت العناصر المكونة للجريمة التي اعطي لها التكليف الجديد ، تسمح بالتسليم .

المادة 40 : اعادة التسلیم لدوله ثالثة

باستثناء الحالة المنصوص عليها في المقطع ب من المادة 38 ، تعتبر موافقة الدولة المطلوبة ضرورية لتمكن الدولة الطالبة من تسليم الشخص المسلم اليها الى دولة ثالثة . ولهذه الغاية توجه الدولة الطالبة الى الدولة المطلوبة طلبا مصحوبا بنسخة من الوثائق الدلائل بها من طرف الدولة الثالثة .

المادة 41 ، العبور

1ـ تم الموافقة على مرور الشخص المطلوب عبر تراب احد الطرفين المتعاقدين لبسم للطرف المتعاقد الآخر بما على طلب يوجه بالطريق الدبلوماسي . وتقديم تعزيزا لهذا الطلب الوثائق الضرورية لانيات ان الامر يتعلق بجريمة تؤدي الى التسلیم .

ولا تؤخذ بعين الاعتبار الشروط المقررة في المادة 23 المتعلقة بمدد العتبرات .

2ـ في حالة ابتعاد الطريق الجي تطبق القضيات التالية :

اـ اذا لم يكن مقررا اي هبوط ، فان الدولة الطالبة تشعر الدولة التي سيتم التحلق فوق ترابها وتبث وجود احدى الوثائق المنصوص

عليها في الباطئ أ من الفقرة 2 من المادة 29 . وفي حالة هبوط اضطراراً ينبع هذا التبليغ أثار طلب الاعتراض المثار إليه في المادة 32 وتوجه الدولة الطالبة طلباً للعبور ستوفياً للشروط الباطلية :

بـ — إذا كان هناك هبوط مقرر ، فإن الدولة الطالبة توجه طلباً إلى الدولة المطلوب منها العبور وفقاً لمقتضيات الفقرة الأولى من هذه المادة .

3 — إذا كانت الدولة المطلوب منها العبور قد طلبت إليها التسلم ، فيمكن إيقاف العبور إلى أن تتعذر عدالة هذه الدولة من البت في أمر الشخص المطلوب

المادة 42 : الصادر

1 — تتحمل الدولة المطلوبة مجموع العاريف الترتيبة فوق ترابها من سطرة التسليم .

2 — تتحمل الدولة الطالبة العاريف الترتيبة من العبور على تراب الدولة المطلوب منها العبور .

المادة 43 : الصادر القسم الثالث مقتضيات تعاقب

تم المصادقة على هذه الاتفاقية طبقاً للقواعد الدستورية في كل دولة من الدولتين المتعاقدتين .

المادة 44 : الدخول في حيز التطبيق

تدخل هذه الاتفاقية في حيز التطبيق من إنفصال أجل قدره ستون يوماً ثلي تبادل وثائق المادة .

تسوية الخلافات

المادة 45 ،

تسوية الخلافات الناشئة بين الدولتين حول تطبيق او تفسير هذه
الاتفاقية بالطريق الدبلوماسي .

المادة 46 ،

الانهاء

- 1 - يسرى مفعول هذه الاتفاقية لمدة غير محددة .
- 2 - يمكن لكل من الطرفين المتعاقدين انهاوها في اي وقت ويدا
مفعول هذا الانهاء بعد ستة اشهر من تاريخ توصل الدولة الاخرى بتبلifieه .
اباتانا لذلك ، وقع المفوضان على هذه الاتفاقية ووضعا طابعه عليها

في ، 9 شوال 1409

حرر بالمراسط

(15 ماي 1989)

في اصلين باللغة التركية والعربية والفرنسية وكل نص منها نفس المعجمية ،
و عند الاختلاف بين النسرين التركي والعربي يرجع النسخة الفرنسية .

عن حكومة جمهورية تركيمبا

عن حكومة جمهورية تركيمبا

وزير العدل

وزير العدل

مصطفى بلعربي العلبي

محمد أولطان سونكولسو

CONVENTION

entre la République de Turquie
et le Royaume du Maroc relative à
l'entraide judiciaire en matière pénale
et à l'extradition

Le Gouvernement de la République de Turquie

ET

Le Gouvernement du Royaume du Maroc

Désireux de renforcer la coopération dans le domaine judiciaire entre leurs deux pays, notamment en ce qui concerne l'entraide judiciaire en matière pénale et à l'extradition, ont résolu de conclure la présente Convention et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet :

Le Gouvernement de la République de Turquie :

Monsieur Mahmut OLTAN SUNGURLU, Ministre de la Justice ;

Le Gouvernement du Royaume du Maroc :

Monsieur Mustapha BELARBI ALAOUI, Ministre de la Justice ;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme,

Sont convenus des dispositions suivantes :

I I I R E I

De l'entraide judiciaire
en matière pénale

CHAPITRE I
dispositions préliminaires

Article 1 : Obligation d'entraide

Les Parties Contractantes s'engagent réciproquement à se prêter l'aide judiciaire en matière pénale dans les conditions prévues par la présente Convention.

Article 2 : Etendue de l'entraide

L'aide judiciaire en matière pénale comprend notamment la remise ou la notification des décisions judiciaires et des actes de procédure, l'exécution des commissions rogatoires, l'audition de témoins et d'experts, l'échange du casier judiciaire et la dénonciation aux fins de poursuites.

Article 3 : Cas de non application

Les dispositions du présent Titre ne s'appliquent pas :

a) aux infractions considérées par l'Etat requis comme des infractions politiques ou connexes à de telles infractions.

b) lorsque l'Etat requis estime que l'exécution de la demande d'aide judiciaire serait de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

Article 4 : Application conditionnelle

En matière de taxes et d'impôts, de douane et de change, l'aide judiciaire ne sera accordée dans les conditions prévues par le présent Titre que dans la mesure où il en aura été ainsi décidé par échange de lettres pour chaque infraction ou catégorie d'infractions spécialement désignée.

CHAPITRE II

Du contenu et de la transmission des demandes d'aide judiciaire

Article 5 : Contenu de la demande

1 / Les demandes d'aide judiciaire indiquent :

- la nature de l'affaire ;
- l'autorité dont émane la demande ;
- l'autorité requise ;
- la qualification de l'infraction ;
- la désignation de la personne poursuivie ou condamnée.

2 / Les renseignements suivants sont en outre fournis :

a) en ce qui concerne les demandes de notification :

- la nature de l'acte ou de la décision ;
- le nom et l'adresse du destinataire ;
- la qualité du destinataire dans la procédure ;

b) en ce qui concerne les commissions rogatoires, toutes précisions utiles sur les faits de la cause et sur la mission confiée à l'autorité requise, notamment les noms et adresses des témoins et, le cas échéant, les questions qui doivent leur être posées.

Article 6 : Formalités

1 / Les demandes d'aide judiciaire et les pièces les accompagnant doivent être revêtues de la signature et du sceau d'une autorité compétente ou authentifiées par cette autorité. Ces documents sont dispensés de toute formalité de légalisation.

2 / La forme des demandes d'aide judiciaire est régie par la loi de l'Etat requérant.

Article 7 : Langue de communication

Les demandes d'aide judiciaire, les pièces d'exécution ainsi que les actes de procédure et les décisions judiciaires destinés à être remis ou notifiés aux personnes qui se trouvent sur le territoire de l'un des deux Etats sont rédigés dans la langue de l'Etat requérant et doivent être accompagnés d'une traduction dans la langue de l'Etat requis. Cette traduction est certifiée par un traducteur assermenté ou agréé conformément à la législation de l'Etat requérant.

Article 8 : Modes de transmission

1°/ Les demandes d'aide judiciaire, y compris les commissions rogatoires, sont acheminées par la voie diplomatique.

2°/ Toutefois, en cas d'urgence, elles peuvent être adressées directement de ministère de la Justice à ministère de la Justice.

3°/ Les pièces d'exécution sont renvoyées sans délai par l'une ou l'autre des deux voies.

CHAPITRE III

De l'exécution des demandes d'aide judiciaire

Article 9 : Modalités d'exécution

Les demandes d'aide judiciaire sont exécutées conformément à la loi de l'Etat requis.

Article 10 : Non-exécution

Si l'Etat requis ne peut exécuter la demande d'aide judiciaire, il en informe immédiatement l'Etat requérant en indiquant les motifs pour lesquels l'exécution n'a pas eu lieu et en renvoyant les pièces qui lui ont été adressées.

Article 11 : Frais

L'Etat requis ne demande pas le remboursement des frais d'exécution de la demande d'aide judiciaire en application de la présente Convention, à l'exception des honoraires d'experts.

CHAPITRE IV

De la remise et de la notification des actes de procédure et des décisions judiciaires

Article 12 : Remise et notification

1°/ L'Etat requis procède à la remise ou à la notification des actes de procédure et des décisions judiciaires qui lui sont adressés à cette fin par l'Etat requérant.

2' / Cette remise peut être effectuée par simple transmission de l'acte ou de la décision au destinataire.

3' / Chacune des Parties Contractantes se réserve le droit de signifier sans contrainte les actes à ses nationaux par l'intermédiaire de ses agents diplomatiques ou consulaires.

4 / La preuve de la remise résulte soit d'un récépissé daté et signé par le destinataire, soit d'un acte authentique de l'autorité compétente de l'Etat requis mentionnant le fait, le mode et la date de la remise.

Article 13 : Citations à comparaître

Les citations à comparaître destinées à des personnes poursuivies se trouvant sur le territoire de l'un des deux Etats doivent être transmises aux autorités de cet Etat aux fins de remise, au moins deux mois avant la date fixée pour la comparution.

CHAPITRE V

De la comparution des témoins ou des experts

Article 14 : Comparution

Si, dans une affaire pénale, l'Etat requérant estime que la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert devant ses autorités judiciaires est nécessaire; il en fait mention dans la demande de remise de la citation adressée à l'Etat requis. Celui-ci notifie la convocation au témoin ou à l'expert et fait connaître la réponse du témoin ou de l'expert à l'Etat requérant.

Article 15 : Frais

1' / Le témoin ou l'expert a droit au remboursement des frais de voyage et de séjour ainsi qu'à une indemnité qui sont à la charge de l'Etat requérant.

Les frais de séjour et l'indemnité sont au moins égaux à ceux prévus par les tarifs et règlements en vigueur dans l'Etat où la comparution doit avoir lieu.

2' / Si le témoin ou l'expert le demande; l'Etat requis peut lui verser, pour le compte de l'Etat requérant préalablement consulté, l'avance de tout ou partie des frais de voyage et de séjour.

Article 16 : Immunités

1' / Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, à la suite d'une citation, compareit volontairement devant les autorités judiciaires de l'Etat

requérant, ne peut être poursuivi, ni détenu, ni soumis à aucune restriction de sa liberté individuelle dans cet Etat pour des faits ou des condamnations antérieures à son entrée sur le territoire de l'Etat requérant.

2°/ Cette immunité cesse lorsque le témoin ou l'expert ayant eu la possibilité de quitter le territoire de l'Etat requérant pendant un délai ininterrompu de trente jours après que sa présence n'est plus requise par les autorités judiciaires sera demeuré néanmoins sur ce territoire ou y sera retourné après l'avoir quitté.

Article 17 : Transfèrement des témoins détenus

1°/ Il est donné suite à la demande de comparution des témoins détenus, sous la condition de maintenir en détention lesdits témoins et de les renvoyer à bref délai.

2 / Toutefois, le transfèrement peut être refusé :

- a) si la personne détenue n'y consent pas ;
- b) si sa présence est nécessaire en raison d'une procédure pénale en cours sur le territoire de l'Etat requis ;
- c) si son transfèrement est de nature à prolonger sa détention ;
- d) si d'autres considérations impérieuses s'opposent à son transfèrement sur le territoire de l'Etat requérant.

3°/ La demande de transfèrement ainsi que la réponse sont transmises par la voie diplomatique.

CHAPITRE VI

du casier judiciaire

Article 18 :

1°/ Les Parties Contractantes se donnent réciproquement avis des condamnations pénales inscrites au casier judiciaire sur leur propre territoire, prononcées par les autorités judiciaires de l'une d'elles à l'encontre des ressortissants de l'autre.

2°/ Les Parties Contractantes se communiquent sur demande de leurs autorités judiciaires les bulletins du casier judiciaire, conformément à la législation et à la réglementation de l'Etat requis.

Article 19 : L'échange des extraits du casier judiciaire s'effectue par l'intermédiaire des Ministères de la Justice. En cas d'urgence, cet échange s'effectuera par les voies les plus rapides.

CHAPITRE VII

de la dénonciation aux fins de poursuites

Article 20 : Dénonciation

1'/ Chacune des Parties Contractantes peut dénoncer à l'autre, aux fins de poursuites, les crimes ou délits commis sur son territoire par les nationaux de l'autre Etat, qui seraient retournés sur le territoire de cet Etat.

2'/ A cet effet, les dossiers, informations et objets relatifs à l'infraction sont transmis gratuitement.

3'/ L'Etat requis informe l'Etat requérant de la suite qui est donnée à sa demande.

CHAPITRE VIII

de l'échange d'information en matière pénale

Article 21 : Echange d'information

Les Parties Contractantes se communiquent réciproquement et sur demande, tous renseignements sur la législation en vigueur sur leur territoire ou sur les décisions de jurisprudence dans les matières relevant de la présente Convention, ainsi que toute autre information juridique utile.

III II

De l'extradition

Article 22 : Obligation d'extrader

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, selon les règles et sous les conditions déterminées par les articles suivants, les personnes qui, se trouvant sur le territoire de l'un des deux Etats, sont poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Etat.

Article 23 : Non-extradition des nationaux

1'/ Les Parties Contractantes n'extradent pas leur nationaux respectifs. La qualité de national s'apprécie à l'époque de l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée.

2'/ Si la personne dont l'extradition est demandée est un national de l'Etat requis, cet Etat, à la demande de l'Etat requérant, soumet l'affaire à ses autorités compétentes, afin que des poursuites judiciaires soient exercées, s'il y a lieu, à l'encontre de cette personne. A cet effet il est procédé conformément aux dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 20 de la présente Convention.

Article 24 : Infractibns donnant lieu à extradition

1 / L'extradition est accordée :

a) pour le ou les faits qui, aux termes des législations des deux parties contractantes constituent des crimes ou des délits punis par ces législations d'une peine privative de liberté d'au moins un an ou d'une peine plus sévère :

i b) pour les condamnations à une peine privative de liberté d'au moins six mois, prononcées par les tribunaux de l'Etat requérant pour les infractions visées à l'alinéa précédent.

2' / Si la demande d'extradition vise plusieurs faits distincts punis chacun par les législations des parties contractantes d'une peine privative de liberté, mais dont certains ne remplissent pas la condition relative au taux de la peine, l'Etat requis peut également accorder l'extradition pour ces faits.

Article 25 : Extradition conditionnelle

En matière de taxes et d'impôts, de douane et de change, l'extradition sera accordée dans les conditions prévues par le présent titre, dans la mesure où il en aura été ainsi décidé par échange de lettres pour chaque infraction ou catégorie d'infractions spécialement désignée.

Article 26 : Refus d'extradition

1 / L'extradition est refusée :

a) si les infractions à raison desquelles elle est demandée ont été commises dans l'Etat requis ;

b) si à l'égard de la personne réclamée est intervenue pour le ou les mêmes faits une décision de classement, de non-lieu, de condamnation ou d'acquittement par les autorités judiciaires de la Partie Contractante requise ;

c) si d'après la législation de l'une ou de l'autre Partie Contractante, la prescription de l'action ou de la peine est acquise au moment de la réception de la demande d'extradition par la Partie requise ;

d) si les infractions ayant été commises hors du territoire de l'Etat requérant par un étranger à cet Etat, la législation de l'Etat requis n'autorise pas la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire par un étranger ;

e) si une amnistie est intervenue dans l'Etat requérant ou si une amnistie est intervenue dans l'Etat requis, à la condition que dans ce dernier cas, l'infraction soit au

nombre de celles qui peuvent être poursuivies dans cet Etat lorsqu'elles ont été commises hors de son territoire par un étranger à cet Etat.

f) si, selon la législation de l'une des Parties Contractantes, le fait motivant l'extradition constitue une infraction dont la poursuite ne peut être engagée que sur la plainte de la victime.

2'/ L'extradition peut être refusée si les infractions font l'objet de poursuites dans l'Etat requis ou ont été jugées dans un Etat tiers.

Article 27 : Infractions politiques

1'/ L'extradition n'est pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est considérée par l'Etat requis comme une infraction politique ou comme une infraction connexe à une telle infraction.

2'/ Pour l'application du présente Titre, l'attentat à la vie du Chef d'Etat de l'un des deux pays ou d'un membre de sa famille n'est pas considéré comme infraction politique.

Article 28 : violation d'obligations militaires

L'extradition n'est pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée consiste uniquement dans la violation d'obligations militaires.

Article 29 : Contenu et mode de transmission de la demande d'extradition

1'/ La demande d'extradition est formulée par écrit et adressée par la voie diplomatique.

2'/ Il est produit à l'appui de la demande :

a) l'original de l'expédition authentique, soit d'une décision de condamnation, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, décerné dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant ;

b) un exposé des faits pour lesquels l'extradition est demandée, mentionnant le temps et le lieu de leur commission, leur qualification et les références aux dispositions légales qui leur sont applicables ainsi qu'une copie de ces dispositions ;

c) le signalement aussi précis que possible de la personne réclamée et tous autres renseignements de nature à déterminer son identité et sa nationalité.

Article 30 : Langue de communication

Les demandes d'extradition ainsi que les documents à produire sont rédigés dans la langue de l'Etat requérant et accompagnées de leur traduction dans la langue de l'Etat requis. Cette traduction est certifiée par un traducteur assermenté ou agréé conformément à la législation de l'Etat requérant.

Article 31 : Mesures à prendre

Les Parties Contractantes s'engagent, dès que les informations et pièces relatives à l'extradition sont présentées, à prendre toutes les mesures nécessaires, y compris la recherche de la personne réclamée.

Article 32 : Arrestation provisoire

1'/ En cas d'urgence, les autorités judiciaires de l'Etat requérant peuvent, en vue de l'extradition, demander l'arrestation provisoire de la personne réclamée.

2'/ La demande d'arrestation provisoire fait état de l'existence de l'une des pièces prévues à l'article 29 paragraphe 2, alinéa a. Elle mentionne l'infraction commise, la durée de la peine encourue ou prononcée, le temps et le lieu où l'infraction a été commise ainsi que, dans la mesure du possible, le signalement de la personne réclamée.

3'/ Elle est transmise aux autorités judiciaires de l'Etat requis, soit directement par la voie postale ou télégraphique, soit par tout autre moyen laissant une trace écrite.

4 / Si la demande est régulière, il est donné suite par les autorités judiciaires de l'Etat requis conformément à sa législation. L'autorité requérante en est informée sans délai.

5'/ Il pourra être mis fin à l'arrestation provisoire si, dans le délai de trente jours après l'arrestation, l'Etat requis n'a pas été saisi de l'un des documents mentionnés à l'article 29, paragraphe 2, alinéa a.

6'/ L'arrestation provisoire ne devra en aucun cas excéder quarante jours après l'arrestation.

7'/ La mise en liberté provisoire est possible à tout moment, sauf pour l'Etat requis à prendre toute mesure qu'il estimera nécessaire en vue d'éviter la fuite de la personne réclamée.

8'/ La mise en liberté ne s'oppose pas à l'arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition parvient ultérieurement.

Article 33 : Renseignements complémentaires

Lorsque des renseignements complémentaires lui sont indispensables pour s'assurer que toutes les conditions prévues par le présent Titre sont remplies, l'Etat requis, dans le cas où l'omission lui paraît de nature à être réparée, en avise l'Etat requérant par la voie diplomatique avant de rejeter la demande. Un délai peut être fixé par l'Etat requis pour l'obtention de ces renseignements.

Article 34 : Concours de demandes

1 / Si l'extradition est demandée concurremment par plusieurs Etats, soit pour les mêmes faits, soit pour des faits différents, l'Etat requis statue librement, compte tenu de toutes circonstances et notamment de la possibilité d'une extradition ultérieure entre les Etats requérants, des dates respectives des demandes, de la gravité et du lieu des infractions.

2 / Dans le cas prévu au paragraphe précédent, la Partie Contractante requise peut, en accordant l'extradition, autoriser la Partie Contractante requérante à livrer la personne extradée à l'Etat tiers qui l'avait réclamée concurremment.

Article 35 : Saisie et remise des objets

1 / A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis saisit et remet, dans les conditions prévues par sa législation, les objets :

a) qui peuvent servir de pièces à conviction ;

b) qui, provenant de l'infraction, ont été trouvés avant ou après la remise de la personne réclamée ou extradée.

2 / Cette remise peut avoir lieu même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou du décès de la personne réclamée.

3 / L'Etat requis peut, s'il le juge nécessaire pour une procédure pénale, retenir temporairement ces objets ou les remettre sous condition de restitution.

4 / Sont toutefois réservés les droits que l'Etat ou des tiers auraient acquis sur ces objets. Si de tels droits existent, ces objets sont rendus le plus tôt possible et sans frais à l'Etat requis à la fin des poursuites exercées sur le territoire de l'Etat requérant.

Article 36 : Remise de l'extradé

1 / L'Etat requis fait connaître à l'Etat requérant, par la voie diplomatique, sa décision sur l'extradition.

2'/ Tout rejet complet ou partiel est motivé.

3'/ En cas d'acceptation l'Etat requis fixe, de la manière la plus convenable, le lieu et la date de la remise de la personne à extrader et en informera l'Etat requérant suffisamment à l'avance.

4'/ Sous réserve du cas prévu au paragraphe 5 du présent article, si la personne réclamée n'a pas été reçue à la date fixée, elle peut être remise en liberté à l'expiration d'un délai de trente jours à compter de cette date et elle est en tout cas remise en liberté à l'expiration d'un délai de quarante-cinq jours. L'Etat requis peut refuser de l'extrader pour le même fait.

5'/ Dans le cas de circonstances exceptionnelles empêchant la remise ou la réception de la personne à extrader, l'Etat intéressé en informe l'autre Etat avant l'expiration du délai de trente jours. Les deux Etats se mettent d'accord sur une autre date et éventuellement, sur un autre lieu de remise. Dans ce cas, les dispositions du paragraphe précédent sont applicables.

Article 37 : Remise différée

1'/ Si la personne réclamée est poursuivie ou condamnée dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, cet Etat doit néanmoins statuer sur cette demande et faire connaître à l'Etat requérant sa décision sur l'extradition, dans les conditions prévues à l'article 36 paragraphes 1 et 2. Toutefois, dans le cas d'acceptation, la remise de la personne réclamée est différée jusqu'à ce qu'il ait été satisfait à la justice de l'Etat requis. Elle est alors effectuée à une date qui est déterminée conformément aux dispositions de l'article 36 paragraphe 3, et dans ce cas les dispositions des paragraphes 4 et 5 dudit article sont applicables.

2'/ Les dispositions du présent article ne font pas obstacle à ce que la personne réclamée puisse être envoyée temporairement pour comparaître devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant, sous la condition expresse qu'elle soit maintenue en détention et renvoyée dès que ces autorités auront statué.

Article 38 : Limites de la poursuite pénale

La personne qui aura été livrée ne peut être ni poursuivie, ni jugée, ni détenue en vue de l'exécution d'une peine, ni soumise à aucune restriction de sa liberté individuelle, pour une infraction antérieure à la remise autre que celle ayant motivé l'extradition, sauf dans les cas suivants :

a) lorsque l'Etat qui l'a livrée y consent. Dans ce cas, une demande doit être présentée à cet effet, accompagnée des pièces prévues à l'article 29, paragraphe 2 alinéa a et d'un

procès-verbal judiciaire consignant les déclarations de l'extradé sur l'extension de l'extradition et mentionnant la possibilité qui lui a été donnée d'adresser un mémoire en défense aux autorités de l'Etat requis ;

b) lorsque, ayant eu la liberté de le faire, la personne extradée n'a pas quitté, dans les trente jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel elle a été livrée ou si elle y est retournée après l'avoir quitté.

Article 39 : Modification de qualification

Lorsque la qualification donnée au fait incriminé est modifiée au cours de la procédure, la personne extradée ne peut être poursuivie ou jugée que dans la mesure où les éléments constitutifs de l'infraction, nouvellement qualifiée, permettraient l'extradition.

Article 40 : Réextradition à un Etat tiers

Sauf dans le cas prévu à l'article 38, alinéa b l'assentiment de l'Etat requis est nécessaire pour permettre à l'Etat requérant de livrer à un Etat tiers l'individu qui lui a été remis. A cet effet, l'Etat requérant adresse à l'Etat requis une demande accompagnée d'une copie des pièces produites par l'Etat tiers,

Article 41 : Transit

1'/ L'extradition, par voie de transit à travers le territoire de l'une des Parties Contractantes, d'une personne livrée à l'autre partie, est accordée, sur demande adressée par la voie diplomatique. A l'appui de cette demande, sont fournies les pièces nécessaires pour établir qu'il s'agit d'une infraction donnant lieu à extradition. Il n'est pas tenu compte des conditions prévues à l'article 23 et relatives à la durée des peines.

2'/ Dans le cas où la voie aérienne est utilisée, il est fait application des dispositions suivantes :

a) lorsqu'aucun atterrissage n'est prévu, l'Etat requérant avertit l'Etat dont le territoire sera survolé; et atteste l'existence d'une des pièces prévues à l'article 29, paragraphe 2, alinéa a, Dans le cas d'atterrissement fortuit, cette notification produit les effets de la demande d'arrestation provisoire visée à l'article 32 et l'Etat requérant adresse une demande régulière de transit ;

b) lorsqu'un atterrissage est prévu, l'Etat requérant adresse à l'Etat requis du transit, une demande conformément aux dispositions du premier paragraphe du présent article.

3'/ Dans le cas où l'Etat requis du transit demande aussi l'extradition, il peut être sursis au transit jusqu'à ce que la personne réclamée ait satisfait à la justice de cet Etat.

Article 42 : ERAIS

1'/ L'ensemble des frais occasionnés par la procédure d'extradition sur le territoire de l'Etat requis sont à la charge de cet Etat.

2'/ Les frais occasionnés par le transit sur le territoire de l'Etat requis du transit sont à la charge de l'Etat requérant.

**TITRE III
Dispositions finales**

Article 43 : Ratification

La présente Convention sera ratifiée conformément aux règles constitutionnelles de chacun des deux Etats Contractants.

Article 44 : Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur à l'expiration d'un délai de soixante jours suivant l'échange des instruments de ratification.

Article 45 : Règlement des différends

Les différends entre les deux Etats relatifs à l'application ou à l'interprétation de la présente Convention seront réglés par la voie diplomatique.

Article 46 : Durée et dénonciation

1'/ La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

2 / Chacune des Parties Contractantes pourra à tout moment la dénoncer et cette dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Etat.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

Fait à Rabat, le 9 choual 1409
(15 mai 1989)

en deux exemplaires originaux rédigés en langues turque, arabe et française, chacun des textes faisant également foi. En cas de divergence entre les textes turc et arabe, le texte français prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Turquie

Pour le Gouvernement
du Royaume du Maroc

MAHMUT OLTAN SUNGURLU,
Ministre de la Justice.

MUSTAPHA BELARBI ALAOUI,
Ministre de la Justice;